

РЕШЕНИЕ

№ 3255

гр. София, 12.05.2017 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 28 състав,
в публично заседание на 12.04.2017 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Антони Йорданов

при участието на секретаря Наталия Дринова, като разгледа дело номер **11180** по описа за **2016** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 50, ал. 1 от Закона за марките и географските означения /ЗМГО/.

Образувано е по жалба на „Т. БГ“, ЕИК[ЕИК], представлявано от В. Г. Т., срещу Решение № 150/26.07.2016г. на Председателя на Патентно ведомство на Република Б. /ПВРБ/, с което на основание чл. 46, ал. 4 от ЗМГО е отхвърлено искането на оспорващия за заличаване на марка с рег. № 89398 ТЕХНО МИКС комбинирана.

Въведени са твърдения за незаконосъобразност на обжалвания административен акт, поради противоречието му с материалния закон и процесуалните правила. По същество се твърди, че от 1998г. търговската дейност на Т. БГ (бивше Г. Е. О.), както и И. О. и Б. СЕРВИЗ О., всичките притежавани и контролирани от едни и същи физически лица, използва марката във вида и на лого, идентично с това на марката с рег. № 89398. В този смисъл счита, че вида на логото на магазините Т. МИКС са общоизвестни и сочи, че същите не са били регистрирани към датата на заявяване на марката с рег. № 89398. На следващо място сочи, че марка с рег. № 50108 Т. – словна, с притежател И. О. е била ползвана извън срока за закрила 2002 – 2012г.

В съдебно заседание пред Административен съд София - град, оспорващото дружество, ЧРЕЗ ПРОЦЕСУАЛНИЯ СИ ПРЕДСТАВИТЕЛ, поддържа жалбата на заявените основания. Счита още, че спора е правен и се свежда до тълкуване и прилагане на чл. 12, ал. 6 от ЗМГО.

Ответникът - Председател на Патентно ведомство на Република Б., оспорва жалбата.

Представя подробни писмени бележки и претендира юрисконсултско възнаграждение. Заинтересованата страна [фирма], в писмен отговор и в съдебно ангажира становище за неоснователност на жалбата. Претендира разноски по делото за които прилага списък по чл. 80 от ГПК.

Административен съд – София град, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл.168 ал.1 АПК събраните и приети по делото писмени доказателства и законосъобразността на оспорвания административен акт като цяло, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

По повод подадено в ПВРБ заявление № 130607/06.01.2014г. от [фирма] [населено място] на 10.09.2014г. е последвало регистриране с рег. № 89398 марка „ТЕХНО МИКС“ комбинирана, със срок за защита до 06.01.2024г., за стоки и услуги класове 9, 11 и 35 на МКСУ.

С вх. № 1298733/06.02.2015г. в ПВРБ е постъпило искане от [фирма] за заличаване на регистрацията на марка „ТЕХНО МИКС“ с рег. № 89398. По повод постъпилото заявление със Заповед № 195/14.04.2015г. са назначени нарочни състави със задача да се даде становище по спора. В срока по чл. 46, ал. 1 от ЗГМО е постъпило възражение с вх. № 1307028/13.07.2015г. от [фирма] срещу искането за заличаване на регистрацията на марката, в което е изложено, че спорът не попада под действието на чл. 12, ал. 6 от ЗГМО, т.к. молителят не е установил търговско използване на марката. Възражението е било изпратено на ПИС и представляващ [фирма] с писмо № 89398/15.07.2015г. и писмо № 89398/13.08.2015г. По дадената възможност за становище е получено такова с вх. № 1309521/03.09.2015г.

При така събраните доказателства съставът по чл. 42, ал. 2 ЗГМО е формулирал заключение за отхвърляне на искането на [фирма]. Становището на състава по чл. 46, ал. 2 от ЗГМО е възприето изцяло от председателят на ПВРБ и обективизирано в Решение № 150/26.07.2016г., предмет на настоящия спор.

За да постанови този правен резултат, административният орган е приел, че не са налице релевантите от молителя в административното производство основания по чл. 12, ал. 6 от ЗГМО.

Изводът, че не е налице основанието за заличаване на регистрацията на процесната марка по чл. 12, ал. 6 на ЗГМО е обусловен след анализ на от гледна точка на обстоятелството дали молителят Т. БГ О. (гама Е. О.) е използвал нерегистрирана марка за търговска дейност на територията на Република Б., и дали действителното търговско използване на нерегистрираната марка предхожда датата на заявяване на по-късната марка. Установено е, че на 04.01.2005г. е регистрирана марка Т., словна, с рег. № 50108 и притежател [фирма] [населено място] със срок на защита 2012г. На 20.01.2005г. [фирма] предоставил на [фирма] изключителна лицензия за ползване на марката. Установено е, че [фирма] ползва марката през целия период на действие на регистрацията, както и след това. Установено е още, че за периода от 2004г. до 2014г. марката Т. се използва от [фирма], [фирма] и „Б. Сервиз“ във връзка с осъществяване на търговия със стоки за бита.

Направен е извод обаче, че установените обстоятелства не представляват основание за заличаване на марка с рег. № 89398 на основание чл. 12, ал. 6 от ЗГМО. Според административният орган защитата по чл. 12, ал. 6 от ЗГМО се отнася до съществуващо правно положение, т.е. предхождащо ползване на нерегистрирана марка служи като основание за упражняване правото на подаване на опозиция или искане за заличаване на регистрация на марка, която е по-късна от това фактическо

използване. В случая, доколкото марка Т. е била регистрирана с рег. № 50108, със срок на закрила от 2005г. до 2012г. и регистрацията на марката е прекратена, то разпоредбата на чл. 12, ал. 6 от ЗМГО не намирала приложение. С тези съображения председателят на ПВ отхвърлил искането за заличаване на марка с рег. № 89398 Т. като неоснователно.

Горните тези фактически установявания, мотивират съдът формира следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима за разглеждане. Подадена е от лице инициатор на производството пред административния орган, срещу акт с неблагоприятно за заявителя съдържание. До колкото не са ангажирани доказателства да датата на съобщаване на решение № 150 от 26.07.2016г. на Т. БГ О., съдът приема, че жалбата е в срок по чл. 50, ал. 1 от ЗМГО, съгласно който решенията се обжалват пред АССГ е тримесечен срок от съобщаването.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Решението е постановено от компетентен съгласно чл.46, ал.6 във вр. с ал.4 ЗМГО орган - председателят на ПВ, който има правомощието да заличи регистрацията на съответна марка, съответно да откаже заличаване. Решението съответства на предвидената законова форма, доколкото съдържа подробни фактически и правни мотиви и следващ се от тях диспозитив.

Съдът приема, че органът е спазил предвидената в закона процедура, предвид описаното по-горе фактическо установяване. Видно от данните по делото, подаденото заявление за заличаване на регистрацията на процесната марка е връчено на притежателя на марката, като неговият отговор е връчен на молителя, който в определения едномесечен срок е депозирал становище.

По приложението на материалният закон съдът съобрази следното:

Претенцията на [фирма] за заличаване на регистрираната марка с рег. № 89398 Т. комбинирана е с правно основание чл. 26, ал. 3, т. 1 във вр. с чл. 12, ал. 6 от ЗМГО и фактическо такова - притежаване на марката Т., но нерегистрирана и ползването и при осъществяване на търговската дейност.

Председателят на ПВ е отхвърлил искането за заличаване като неоснователно, по подробно изложени съображения, който съдът споделя изцяло.

На първо място съдът съобрази, че видно от справка на л. 104 от делото марка Т. словна е била регистрирана с рег. № 50108 на 04.01.2005г., по заявление с вх. № 62082/26.11.2002г. и срок на защита до 26.11.2012г. Административният орган е установил, че марката Т. се е ползвала за периода от 2004г. до 2014г., включително е била предоставено ползването и въз основа на лицензия от „И.“ на „Г. Е.“. Следователно, не касае се за нерегистрирана марка, а за регистрирана такава, чиято правна закрила е с прекратено действие по см. на чл. 20, ал. 1, т. 1 от ЗМГО, доколкото не е подавано искане за подновяване на регистрацията към датата на депозиране на искането на [фирма] – 06.01.2014г. С прекратяване действието на регистрацията се погасява правото върху марката, съгласно чл. 20, ал. 3 от ЗМГО. Последното обаче не прави марката нерегистрирана по см. на чл. 12, ал. 6 от ЗМГО, в какъвто смисъл са възраженията на жалбоподателя, който е имал възможност да поднови регистрацията си неограничено по арг. от чл. 20, ал. 2 от ЗМГО. Разпоредбата на чл. 12, ал. 6 от ЗМГО е изключение от правилата свързани с регистрацията и правата по см. на гл. 2, раздел II от ЗМГО и касае защита единствено на нерегистрирана марка, която се използва в търговската дейност на територията на

Република Б.. Веднъж регистрирана марката подлежи на защита по друг ред, а именно чрез подновяване на регистрацията, опозиция и пр. В този смисъл изцяло се споделя становището на административния орган, че разпоредбата на чл. 12, ал. 6 от ЗМГО във вр с ал. 20, ал. 2 от ЗМГО води до извода, че право да подадат опозиция или искане за заличаване на марка имат само действителните притежатели на марка, която никога не е била обект на регистрация, вкл. и към датата на заявяване на атакувания знак.

На следващо място и във връзка с гореизложеното съдът съобрази, че за да е налице хипотезата на чл. 26 във вр. с чл. 12, ал. 6 от ЗМГО като основание за заличаване на регистрацията на марка, законът изисква последната да е регистрирана в нарушение на чл. 12, ал. 6 – а именно въпреки подадена срещу нея опозиция. От друга страна за да откаже регистрацията в хипотезата на чл. 12, ал. 6 от ЗМГО органът следва да установи кумулативно няколко предпоставки: 1. Да е налице нерегистрирана марка, която да се използва в търговската дейност на територията на Република Б.; 2. Действителният притежател на нерегистрираната марка да е подал опозиция в срок от три месеца от публикацията на заявката за регистрация в официалния бюлетин на ПВ; 3. Датата на подаване на заявката да е по-късна от датата на действителното използване на нерегистрираната марка; 4. Към датата на подаване на опозицията, притежателят на нерегистрираната марка да е подал заявка за регистрацията ѝ. (в този смисъл Решение № 5763/16.05.2016г. на ВАС по адм. д. № 2448/2016г.).

От доказателствата по делото се установява, а и не се твърди от жалбоподателя, че в тримесечния срок не е била подадена опозиция по заявление № 130607/06.01.2014г. от [фирма] за регистриране марка „ТЕХНО МИКС“ комбинирана. Липсата на подадена опозиция в срок изключва възможността за заличаване на регистрацията на марка с рег. № 89398. От представените по делото на л. 87,88 и 97 справки се установява, че марка Т. комбинирана е подадена за регистрация от [фирма] с най-ранна дата 05.12.2014г., докато реистрираната марка с рег. № 89398 Т. комбинирана с собственик [фирма] е заявена за регистрация на 06.01.2014г. и регистрирана на 10.09.2014г.

Следователно, не са налице условията за прилагане на чл. 12, ал. 6 от ЗМГО, доколкото не налице нерегистрирана марка, не е подадена опозиция в срок и претендиращия собственост на марката не е подал заявка за регистрация към момента в който е могъл да подаде опозиция.

Гореизложените съображения налагат извода за правилност на решението на председателя на ПВ да отхвърли искането на [фирма] за заличаване на марка с рег. № 89398 Т. комбинирана, а жалбата срещу него за неоснователна.

При този изход на делото основателни са претенциите на процесуалните представители на ответника и на заинтересованата страна за присъждане на деловодни разноски. Същите следва да бъдат уважени в размер на 500 лева за [фирма], съобразно представения по делото списък по чл. 80 от ГПК и 100 лева, представляващи юрисконсултско възнаграждение, определени по реда на чл.78, ал.8 /И.. – ДВ, бр. 8 от 2017 г./ от ГПК, вр.чл.144 от АПК, вр.чл.37 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Мотивиран така и на основание чл. 172, ал. 2, предл. 5-то АПК Административен съд София – град, II о., 28-ми състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], ЕИК[ЕИК], представлявано от В. Г. Т., чрез адв. Н. Д., срещу Решение № 150/26.07.2016г. на Председателя на Патентно ведомство на Република Б. като неоснователна.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК], представлявано от В. Г. Т. да заплати на Патентно ведомство на Република Б. сумата от 100 лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК], представлявано от В. Г. Т. да заплати на [фирма] сумата от 500 лева, представляваща разноски по делото.

Решението може да бъде обжалвано чрез Административен съд София-град пред Върховен административен съд на РБ в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл.137 от АПК.

СЪДИЯ :